هو الله - يا من هو سميع لضجيجي وأنيني وتأوهي...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (125) – من آثار حضرت عبدالبهاء – مكاتيب عبد البهاء، جلد3، صفحه 320

(125)

قزوين - بواسطه جناب حكيم باشى عليه بهاء الله الابهى مناجات طلب مغفرت بجهت حضرت سمندر نار موقده و ضلع محترمشان و حضرت حاجى عبدالكريم و حضرت حاجى نظر على و حضرت ميرزا غلامحسينخان و حضرت دكتور لطف الله و حضرت حاجى غلام و حضرت مسعود و حضرت آقا حب الله

هو الله

يا من هو سميع لضجيجى و أنينى و تأوهى و زفيرى و بصير بتأسفى و تلهفى و تلهبى و شدة حسراتى و قوة زفراتى بما دهمتنى مصائب ادهشتنى واصابتنى رزاياء اضعفتنى فبقيت متبلبل البال مضطرب الحال مضطرم الفؤاد محروم الرقاد مسكوب الدموع مسلوب الرشاد و هو وفات احبتک و مصائب نفوس استضاء بهم أفق رحمانيتک و انارت بهم ارضک و سماؤک و انجذبت بهم القلوب و انشرحت بهم الصدور و انتشرت بهم نور الهدى بين الورى و هتف بذكرهم الملأ الاعلى فمنهم سمندر النار الموقدة و غضنفر رياض الموهبة و حمامة رياض المعرفة من آمن بک و بآياتک منذ نعومة أظفاره و رضع من ثدى عنايتک من بداية حياته و تربى فى مهد محبتک و نما و نشا

فی حضن معرفتک و ترنح من صهباء العرفان و انتشی من رحیق الایقان و هو طفل رضیع و مرافق بین الاقران و لما بلغ رشده و أدرک أشده فار فوران النیران من حرارة محبتک و ماج موج الطمطام من أریاح معرفتک و طار سرعة العقاب فی جو سماء موهبتک و سطع سطوع النجوم فی أفق الوجود و لم یزل فی الرکوع و السجود خاضعا لسلطنتک و خاشعا لعظمتک و ما فترفی ذکرک لیلا و نهارا و ما فتئ یذکرک عشیا و اشراقا و ما برح یدعو الناس الی منهج الهدی صباحا و مساء و کم من نفوس یا الهی أحییتهم به و رنحتهم به من صهباء الهدی و کم من صدور انشرحت به بمشاهدة آیاتک الکبری و کم من أبصار نورت به بموهبتک العظمی و کم من آذان أسمعت به ندائک الأحلی و کم من أرواح بشرت به بالطافک فی الآخرة و الاولی رب انه کان آیة من آیاتک حافظا لکلماتک ثابتا علی عهدک و میثاقک نابتا فی حدائق قدسک و له لسان فصیح فی اقامة برهانک و بیان بلیغ فی تفهیم کلماتک رب أدم فیوضاتک علی ذریته و ظلل سحاب رحمتک علی ذوی قرابته رب اجعل أبنائه خلائفه و أسلائه أسراره و أولاده و أحفاده وارثین فی الاخلاق و حائزین شرف الاعراق و ناشرین المیثاق فی الآفاق ینادون باسمک و یشتغلون بذکرک و ینطقون بالثناء علیک بین أهل الاشراق رب اجعلهم طیورا صادحة و أسودا زائرة و حیتانا سابحة فی غمار بحار محبتک رب ان قرینته المنجذبة بنفحاتک و ضلعه الضلیع بقوة محبتک طارت الی ملکوتک و صعدت الی أعلی الاوکار فی حدائق الاسرار عالم الانوار رب اجعلهما سراجین وهاجین فی زجاج الغفران و نجمین ساطعین فی أفق العفو و الرضوان انک أنت الکریم اللطیف الرحمن

و من تلک النفوس الزکیة یا الهی عبدک الکریم ذو القلب السلیم من آمن بنبئک العظیم و سلک فی صراطک المستقیم و هدی الناس الی المنهج القویم و دلع لسانه بذکرک و دام بیانه بالثناء علیک و نطق ببرهانک لمن توجه الیک رب انه لم یتمن راحة و لا نعمة و لا سکونا و لا قرارا الا فی نشر نفحاتک و ترتیل آیاتک و ترویج حجتک و برهانک رب انه کان سراجا یتلألأ منه نور الهدی و زجاجا وهاجا بمصباح الحب و التقی و کلمة جامعة لمعانی الوفا و آیة باهرة بین الوری رب ادرکه بالفضل و الجود و اجعله قدوة أهل السجود و اخلده فی حدائقک الغلباء و حظائرک العلیاء انک أنت الرحمن الرحیم و من تلک النفوس المطمئنة یا الهی عبدک الوفی من سمیته بنظر علی رب اجعل له مقاما علیا و مقعد صدق رفیعا و اجره فی جوار العفو و الغفران و انله کأس الجود و الاحسان و مکنه فی بحبوحة الجنان و اسقه حمیا السرور فی فردوس الحبور حتی یستغرق فی بحور الانوار و یخوض فی ملکوت الاسرار انک انت العفو الغفار و من تلک النجوم الزاهرة فی الخافقین عبدک الرضی غلام حسین من فاز بانوار المشرقین و شرب من العینین النضاختین و دخل فی الجنتین المدهامتین فآمن بالنقطة الاولی و خر ساجدا لجمالک الابهی رب انه کان وردا مؤنقا فی ریاضک و موجا متدفقا فی حیاضک و ورقاء ناطقة بالثناء علیک رب اجعله شجرا خضلا نضرا فی حدائق قدسک یهتز من نسمات عفوک و غفرانک متزینا باوراق ألطافک زاهیا بازهار ألطافک انک أنت العفو الغفور المنان و من تلک السرج المضیئة یا الهی عبدک و لطفک اللطیف ذو المقام المنیف و الروح الخفیف من تجافی جنبه عن المضاجع یدعوک لیلا و نهارا و یهدی الی أقدس الشرائع اجعله خیر الودائع فی حمی مغفرتک و ملجأ الاوائل و الاواخر انک أنت الکریم و انک أنت الرحمن الرحیم

و من تلک الاشجار الباسقة یا الهی عبدک الذی سمیته حب الله و أحسنت مبدأه و منتهاه و اضطرم فی قلبه نار محبتک بین الملا و نورت وجهه بنور الهدی و اقر و اعترف بالکلمة العلیا و انجذب الی مشاهد الکبریاء رب اورده علی الورد الاعذب الاحلی و اروه من کوثر البقاء و رنحه من صهباء اللقاء یا جزیل العطاء یا جمیل الوفاء انک أنت العزیز الوهاب

و من تلک الارواح المستبشرة بالطافک یا ربی العلام عبدک حاجی غلام رب انه توجه الیک و هو فی المهد صبیا و تحری الحقیقة و کان مراهقا رضیا و انقطع عن دونک و کان غلاما مرضیا و آمن بک و بآیاتک و کان فتی زکیا و ثبت علی عهدک و میثاقک و کان کهلا وفیا و نادی باسمک و کان شخصا جلیلا و صعد الیک و اتخذک لنفسه ولیا رب اجعل له رفیقا علیا و من مغفرتک کهفا منیعا و من عفوک ملاذا رفیعا انک أنت الکریم الرحمن الرحیم ذو الفضل العظیم و روف باحبائه الذین سلکوا فی الصراط المستقیم رب ان من جواهر الوجود عبدک مسعود اشتاق الوفود علیک و الحضور لدیک و الورود بین یدک رب انه کان یشتاق الصعود الی مرکز الانوار و الشهود لانوار الجمال و ما برح ینطق بذکرک بین الوری و یثنی علیک بلسان دالع بابدع المعانی بین الوری و لا یرجو الا اللقاء و ما یتمنی الا الصدق و الصفاء رب اجعله الآیة الکبری و رایة خافقة فی أوج العلی و نورا مجسما فی الملأ الاعلی و نیرا ساطعا من أفق العطاء رب ادرک عبدک المسعود و اجعل له المقام المحمود و قدر له الدخول فی محفل التجلی الذی لا ینتهی احقابا و دهورا حتی ینال فی جوار رحمتک الکبری فرحا و سرورا انک أنت الغفور انک أنت الروف انک أنت العزیز الودود حیفا ۳ رجب ۳ ابریل ۱۹۱۹ (ع ع)